

INSTRUKCJA DLA PRZEDSTAWICIELA POLSKI
na posiedzenie grupy roboczej Rady UE ds. Wymiany Informacji i Ochrony Danych (DAPIX)
8-9 stycznia 2013 r.

Institucja wiodąca: Ministerstwo Administracji i Cyfryzacji

Institucje współpracujące: Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych, Ministerstwo Gospodarki, Ministerstwo Sprawiedliwości, Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej, Ministerstwo Zdrowia, Główny Urząd Statystyczny, Urząd Komunikacji Elektronicznej, Stałe Przedstawicielstwo RP przy UE, Ministerstwo Spraw Zagranicznych.

Informacje na temat przedstawicieli Polski na posiedzenie:	
Imię i nazwisko/stanowisko:	Aleksandra Chmielecka, starszy specjalista, Departament Społeczeństwa Informacyjnego, MAiC Agnieszka Wawrzyk, Radca, Wydział Sprawiedliwość i Sprawy Wewnętrzne SP RP przy UE
Delegacja towarzysząca:	Urszula Góral, Dyrektor Departamentu Edukacji Społecznej i Współpracy Międzynarodowej, Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych

PORZĄDEK OBRAD

1. **Approval of the agenda**
2. **Proposal for a regulation of the European Parliament and of the Council on the protection of individuals with regard to the processing of personal data and on the free movement of such data (General Data Protection Regulation)**

Article-by-article discussion: Chapter VI and Section 3 of Chapter VII, followed by Sections 1 and 2 of Chapter VII
16529/12 DATAPROTECT 133 JAI 820 MI 754 DRS 132 DAPIX 146 FREMP 142 COMIX 655
CODEC 2745
3. **Any other business**

Stanowisko Polski do zaprezentowania podczas posiedzenia:

Rozdział VI – Niezależne organy nadzorcze

Art. 47 - Niezależność

PL podkreśla znaczenie zapewnienia gwarancji niezależności organu ochrony danych, na co niejednokrotnie zwracał uwagę Europejski Trybunał Sprawiedliwości.

Należy również poprzeć wprowadzenie wymogów zakładających zapewnienie odpowiednich zasobów umożliwiających efektywne działanie organów ochrony danych osobowych.

ust. 3 – pyt., jaki państwa członkowskie mają margines decydowania w zakresie pojęcia „czynności niezgodnych ze swoimi obowiązkami” (*imcompatible occupation*)

Art. 50 - Tajemnica służbowa

Pytanie, czy rozporządzenie przewiduje sankcje za naruszenie tajemnicy służbowej.

Art. 51 - Właściwość

Niezależnie od prawa do sądowego środka ochrony prawnej PL zaleca doprecyzowanie, że podmioty danych powinny zasadniczo zwracać się do organu ochrony danych w jurysdykcji którego mają miejsce zamieszkania lub do organu ochrony danych, w którego jurysdykcji administrator danych lub podmiot przetwarzający dane mają siedzibę.

Aby umożliwić udzielenie odpowiedzi podmiotowi danych organ ochrony danych w tym państwie członkowskim, do którego zwrócono się z wnioskiem, musiałby współpracować z organem ochrony danych głównej siedziby administratora (lead DPA), aby uzgodnić niezbędne środki w celu przeprowadzenia dochodzenia oraz, w określonych przypadkach, podjęcia działań egzekucyjnych. Jednak niezależnie od okoliczności, to organ ochrony danych do którego pierwotnie zwrócono się z wnioskiem, pozostaje odpowiedzialny za udzielenie odpowiedzi podmiotowi danych.

PL uważa, że należy wyjaśnić kwestie językowe, w tym np. w jakim języku można złożyć skargę, w jakim języku przebiega współpraca między organami ochrony danych.

Należy w każdym przypadku jasno stwierdzić, że kompetencje wiodącego organu ochrony danych nie są wyłączne. Kompetencje wiodącego DPA wykonywane są z zastrzeżeniem obowiązku współpracy, świadczenia i przyjmowania wzajemnej pomocy oraz korzystania z mechanizmu zgodności –zgodnie z treścią rozdziału VII o zgodności i współpracy – jak również działania w porozumieniu z innymi zaangażowanymi organami ochrony danych.

Ze względu na to, że brakuje w obecnej definicji głównej siedziby w art. 4 ust. 13, PL proponuje rozważenie:

1. akceptacji podejścia, zgodnie z którym wiodący DPA nie będzie miał wyłącznych kompetencji, lecz będzie zobowiązany do współpracy, świadczenia i przyjmowania wzajemnej pomocy oraz korzystania z mechanizmu zgodności, zgodnie z treścią rozdziału VII o zgodności i współpracy; oraz
2. w przypadkach, w których nie ma siedziby w UE (lub brakuje jasności co do tego, gdzie znajduje się główna siedziba) kryteriów ustalania wiodącego DPA, które powinny obejmować:
 - państwo członkowskie, w którym odbywają się główne przedmiotowe operacje przetwarzania;
 - państwo członkowskie, w którym znajdują się osoby fizyczne, na które operacje te mają wpływ;
 - państwo członkowskie, w którym osoby fizyczne złożyły skargi na dane operacje lub zgłosiły swoje wątpliwości organy ochrony danych, zgodnie z art. 73 ust. 1.

Art. 52 – Obowiązki

Art.52 ust.1 lit.b – w przytoczonym artykule jest mowa o skargach złożonych zgodnie z art. 73 przez podmiot danych lub przez zrzeszenie, podczas gdy art. 73 mówi również o organizacji. Czy to pominięcie jest tu celowe?

Art. 52 ust. 6

Pytanie do Komisji Europejskiej czy sformułowanie „wyraźnie nadmierne” odnosi się zarówno do ust. 1b) (skargi) jak i ust. 3 (rola doradcza)?

Rozdział VII (współpraca i zgodność)

Sekcja 3 (Europejska Rada Ochrony Danych)

Art. 71 - Sekretariat

Wyraźnie należy zapewnić, aby Sekretariat EDPB był niezależny i realizował zadania wynikające z przepisów rozporządzenia. W związku z tym, że obsługę sekretariatu EDPB zapewnia Sekretariat EDPS należy wyodrębnić osoby zajmujące się realizacją zadań wynikających z art. 71 ust. 2 w wymiarze pełnego etatu oraz zapewnić odpowiednie środki administracyjne, operacyjne i finansowe. Należy również określić zasady i obowiązki związane z rolą sekretariatu EDPB realizowaną w związku z mechanizmem zgodności, oraz wskazać zadania rodzące dodatkowe koszty finansowe, jak tłumaczenie dokumentów, przeprowadzanie wspólnych kontroli

Sekcja 1 (Współpraca)

Art. 55 – Wzajemna pomoc

Niezależnie od tego czy procedura będzie określona w akcie delegowanym czy wprost w rozporządzeniu, to potrzebnych jest więcej elementów dla zagwarantowania wzajemnej współpracy – dotyczy to budżetu organów ochrony danych, a także uwzględnienia istotnych szczegółowych elementów w zakresie praktycznego wdrażania wzajemnej współpracy. Wykorzystywane języki, terminy, ilość i charakter wnioskowanych informacji, jak również środki techniczne, formaty i procedury wymiany informacji, wszystkie te kwestie w praktyce mają zasadnicze znaczenie dla zapewnienia skutecznej współpracy między organami ochrony danych i dlatego są centralnym elementem zasady „one-stop-shop”.

Art. 56 – Wspólne operacje organów nadzorczych

W każdym przypadku, w którym, w rozumieniu art. 56 „operacje przetwarzania będą miały prawdopodobny wpływ na podmioty danych w wielu państwach członkowskich” należy ustanowić ogólny obowiązek współpracy dla odpowiednich organów ochrony danych, ponieważ operacje te mają wpływ na ich obywateli. Współpraca ta powinna obejmować ocenę prawną, jak również szczególne środki nadzorcze, które należy podjąć.

Sekcja 2 (Zgodność)

Art. 58 – Opinia Europejskiej Rady Ochrony Danych

Ze względu na szeroki zakres art. 58 ust. 2 lit. a), rozciągający się na przetwarzanie danych w kontekście jakiegokolwiek rodzaju transgranicznego oferowania towarów lub usług na terytorium UE, PL sugeruje, by mechanizmowi zgodności w ramach EDPB podlegały jedynie te przypadki, w których właściwe organy ochrony danych zgodnie z art. 51 nie osiągnęły porozumienia w sprawie oceny tych przypadków oraz środków, które należy podjąć na poziomie dwustronnym lub wielostronnym. W każdym przypadku EDPB powinna być informowana o przypadkach mających ogólne znaczenie dla ochrony danych oraz swobodnego przepływu danych osobowych w UE.

Aby uniknąć sytuacji, w której duża liczba spraw mogłaby trafiać do mechanizmu ze względu na jego szeroki zakres (zgodnie z art. 58 ust. 3, który stanowi, że **każdy** organ może zażądać, aby jakakolwiek sprawa została załatwiona w ramach mechanizmu zgodności), PL zaleca poddawanie wniosków złożonych na mocy art. 58 ust. 3 pod głosowanie w EDPB.

Art. 59 – 62

PL ma pewne wątpliwości, czy kompetencje przyznane KE nie wykraczają poza jej rolę jako strażnika traktatów i nie zagrażają niezależności DPA, bo właściwie przy każdej okazji KE może zawiesić decyzję DPA (tutaj szczególną niepewność budzi wyrażenie art. 60 ust. 1, „serious doubts”).

Propozycja, aby zmienić zapis i zezwalać na zawieszenie (art. 60) jedynie przy wykazaniu jasnej niezgodności z rozporządzeniem lub przy wystąpieniu ryzyka, że skutki niezawieszenia będą nieodwracalne lub zmienić ją wydając akt wykonawczy.

Sugestia wzmocnienia mechanizmu, zgodnie z którym to do samej Europejskiej Rady Ochrony Danych należy dopilnowanie, by jej opinie były respektowane i stosowane w jednolity sposób przez wszystkie właściwe OOD.

Sporządził: Aleksandra Chmielecka, DSI MAiC (przy wykorzystaniu wkładów instytucji współpracujących)

Akceptował: Maciej Groń, Dyrektor Departamentu Społeczeństwa Informacyjnego, MAiC

DEPARTAMENTU SPOŁECZEŃSTWA INFORMACYJNEGO
MINISTERSTWA ADMINISTRACJI I CYFRYZACJI

Data: 7 stycznia 2013 r.

Maciej GROŃ